

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 328

Únor 1983

Dr. Mikuláš Ferjenčík:

Osudný mesiac február 1948

35 rokov nas delí od týchto dňov februárových, ktoré u mnohých z nás vzbudzujú ešte aj dnes pocity zahanbenosti, rozpačitosti a viny. Sami sme si ich pripravili, pot'ažne pomáhali pripraviť. Nechali sme sa ošialiť, lebo sme chceli veriť, že Stalin myslel úprimne, keď v roku 1945 prezidentovi Benešovi v Moskve tvrdil, že sa do našich vnútornopolitických záležitostí miešať nebude a že sa s našimi komunistami môžeme nejak dohodnúť. Zabudli sme na Gottwaldové prejavy ešte z Čs. parlamentu, pred druhou vojnou, že nám podrežú krky. Zabudli sme na skúsenosti našich legionárov v Rusku, ako aj na varovné slová T. G. Masaryka a Gen Milana Štefánika. Po nacistickej hrozovláde, a hroznej vojne bolo snád' aj prirodzené, že sme tužili po mieri a vyhýbali sme sa vyvolávať zlých duchov, ktorí nás v podvedomí strašili. Neprebudilo nás a neotriaslo nami ani to "dobrovoľné" odstúpenie Podkarpatska, ani "dobrovoľné" odmietnutie Marshalovho plánu, hospodárskej pomoci, ani rozhodnutie Kominformy vo Sklárskej Torobe, kde našim komunistom, zastúpeným Slánskym a Bašt'ovanským (gen. tajomníci českej a slovenskej komunistickej strany) bolo priam nariadené skončiť s neprirodzeným a nezlučiteľným manželstvom demokracie s komunizmom. Nič, zhola nič sme nepodnikli, aby sme pripravovanej katastrofe čelili. Komunisti nás rozkladali a my sme im v tom statočne pomáhali. Súhlasili sme, ba skoro by som si trúfal tvrdiť, že až ochotne, vyradiť z politického života, národne spol'ahlivé politické strany (agrárna, živnostenská, národne demokratická a pod.) a pohoršovali sme sa nad tým, že značný počet znechutených príslušníkov týchto strán pri voľbách v roku 1946 volili komunistov. Prijali sme, bez zjavného odporu t.zv. košícký vládný program a čachrovali sme s nacionalizáciou, t.j. odcuzovaním majetkov a ožobračovaním našich ľudí o všetko, čo sami a ich dedovia t'ažkou prácou nadobudli.

Naši politikovia vládnúcich strán museli, ale pravdepodobne nechceli dobre vidieť, čo komunisti s Moskvou pre nás pripravujú. Minister Václav Kopecký v novembri 1947 na zasadani ústredného výboru KSČ taktiku strany vysvetlil priamo takto: "My máme veľkú moc. Uplatniť ju priamo by mohlo byť nazváno diktaturou. My si zvolíme moment, kedy tuto silu uplatníme, aniž by nám niekdo mohl vyčítať, že bychom opustili demokratickou cestu". Tým vhodným momentom im poslužili samotné demokratické strany s ich unáhleným a nepripraveným rozhodnutím podať demisiu. Nezaistili si pritom, ani len väčšinu vo vláde, aby sa táto musela pod'akovať. Zvalili všetko na Prezidenta Beneša, nemocného, vyčerpaného a znechuceného. Obkl'účeného na hrade komunistickými špiónmi a donašečmi, ako npr. kancler Smutný, ktorý ešte po odstúpení prez. Beneša zotrval dlho vo službách Gottwalda. Dodnes mi znejú v ušiach prezidentove slová z prvej polovice januára 1948, keď som mu referoval o pripravách komunistov na prevzatie moci, kedy mi na moj priamy dotaz povedal: "Budeme se brániť generále". Snažil som sa ho uistiť tým čo som veril, že armáda

vo svojej väčšine je spol'ahlivá a uposlúchne priamy rozkaz svojho prezidenta a najvyššieho veliteľ'a. (Popis celej udalosti bol uverejnený v mojom článku "Cesta ku strate samostatnosti".)

Dnes sa nachodíme v situácii, ktorá sa snád' už ani inak riešiť nedá než novou, hroznou, ničivou vojnou. Aké poučenie z tohto všetkého brat? Musel by som len opakovať to čo napísal som do januárového Věstníka ČSNRA. Náš exil by sa mal konečne vzpamatať. Je to hanba pre príslušníkov vzdelaného národa, aby sa triedil a rozpadával v dobe kedy ide doopravdy o všetko, o existenciu národa, západnú civilizáciu a slobodu ľudstva. Len v poctivo myslenej a prevádzanej jednote sa môžeme stať platnými a užitočnými obrancami našich národných záujmov a nádejou našich doma, že sa sloboda vráti do Prahy, do Brna, Bratislavy a Užhorodu.

Dr. L. Rozbořil

Návštěvy Československa

Cesty do Československa jsou opět předmětem diskusí našich členů. A jak tomu již bývá v mnohých sporných otázkách, máme tu k posouzení celou škálu rozdílných názorů, od zamítavého ke schvalujícímu.

"Nejezděte!" hlasitě zdůrazňují někteří exulanti a dodávají: "Nekompromisní boj proti čsl. komunistické vládě to vyžaduje".

"Jezděte co nejvíce" prohlásil nedávno vysoký úředník ve Washingtoně. "Čsl. občané nesmí být odříznuti od styku s demokratickým světem. Taková izolace by hrála do rukou Sovětů. Vždyť to je sovětská politika neprodyšně izolovat své poddané od jakýchkoliv cizích vlivů."

Praktičtí američtí krajané povětšinou o této otázce příliš nefilosofují a jedou do ČSSR kdykoliv se jim zachce. "Je to země mých předků, jsou-li tam komunisté, či ne" podotkl u jedné debaty význačný krajaný pracovník, Slovák.

Rozličné jsou pohnutky vedoucí k návštěvám do staré vlasti. Je na př. možno odsuzovat exulanta, který jede, po velmi dlouhé době, do Prahy, aby se rozloučil se starou matkou? Zajisté, že ne. Vždyť ten nejvyšší mravní zákon, čtvrté Boží přikázání, nám nařizuje: "Cti otce svého i matku svou . . . Není to veliký projev úcty, vděčnosti a lásky k matce, navštívit ji v její opuštěnosti a tím ji potěšit na sklonku jejího života? Jakou mravní autoritu mají světské organizace či jednotlivci kárat krajana, který koná svou křesťanskou povinnost? Přeje si opravdu někdo vyvýšit "politiku" nad Boží přikázání? Vždyť i Svatý Otec navštívil svou komunistickou vlast!

Český tisk před krátkou dobou popsal osudy exulanta, který se rozejel do ČSSR brzy po obdržení státního občanství v západoevropské zemi. Jel se domů pochlubit novým autem a kožichem své ženy. Komunisté s ním velmi zle nakládali. Pohnutkou této cesty nebyla láska k rodině, ale pýcha, těžký to hřích. Takovou cestu nemůže nikdo schvalovat. Ale dotýčný exulant svého bludu veřejně litoval; budiž mu proto odpuštěno.

Tu a tam se najde exulant či krajan, který jede do ČSSR a tam vědomě spolupracuje s čsl. režimem. Činí tak z politického

VESTNIK

February 1983

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$4.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

VĚSTNÍK

Únor 1983

Organ Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$4.00 ročně - Mimo USA \$6.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon: 656-1117

přesvědčení či z opojení pozorností, kterou mu režim projevil, aby si získal nového člena pro "pátou kolonu". Takoví lidé se vyřazují z našeho společenství.

Jaký význam se má přikládat udělení visa? Je správné usuzovat, že kdo dostane visum je na "zapsán" u čsl. vlády a ten jemuž je odmítnuto je na "černé" listině? Neznáme směrnice, kterými se řídí čsl. úřady. Zřejmě o udělování vis rozhodují místní národní výbory, ministerstva vnitra a zahraničí. Je-li v komunistickém bloku napětí (jako bylo v době stanného práva v Polsku), počet vydaných vis se podstatně omezuje. Zamítnuté žádosti v takové době neznamenaají, že neúspěšní žadatelé jsou na "černé" listině.

Je-li někomu uděleno visum, není to náznakem, že je v přízni čsl. režimu. Byl uveden příklad exulanta, který visum obdržel a jemuž pak čsl. úřady ukázaly svou "přízeň" uvězněním.

Místní legionář si zažádal o visum loňského roku před Sokolským sletem a nedostal je. V srpnu jel do Vídně a na čsl. konsulátě obdržel visum okamžitě. Je možno tuto náhlou změnu vysvětlit použitím logiky "černé" listiny a "přízně" čsl. režimu, když víme, že legionář nic mezitím nevykonával, aby si "přízeň" zasloužil?

Zdá se, že komunisté posuzují žadatele o visa ne podle toho jak je jim nebezpečný (svou funkcí a prací) v zahraničí, ale jaký rozruch by jeho návštěva vyvolala v rodném místě.

Jak má ČSNRA posuzovat své členy-žadatele o visa do ČSSR? Jaké zásady přijmout, na jakých směrnících se dohodnout?

Především, ČSNRA nemůže návštěvy zakazovat, protože svoboda pohybu, t.j. cestování, je chráněna americkou ústavou.

Členství v ČSNRA není slučitelné s úpravou vztahů našich členů-exulantů, pokud by úprava vyžadovala vzjemnou věrnost k čsl. režimu či ujištění o kladném poměru k ČSSR.

Členství v ČSNRA není slučitelné s návštěvami, které vyzní v přátelské spolupráci návštěvníka s čsl. režimem.

ČSNRA má pokračovat v informování nejen svého členstva, ale i celé veřejnosti o tom, že v ČSSR není systém neodvislého soudnictví, který by zaručil návštěvníkům spravedlnost a ochranu; že nejmocnějším orgánem je čsl. komunistická strana, která často projevuje svoji moc falešnými obviněními; a že proto každý návštěvník ČSSR tam jede na vlastní riziko.

ČSNRA má si být vědoma, že návštěvy do ČSSR se nedají generalisovat, a že mohou být posuzovány jen případ od případu, po vyšetření všech důležitých okolností s návštěvou spojených.

State Department o stavu lidských práv v Československu

Ve své výroční zprávě, nazvané "Country Reports on Human Rights Practices for 1982", kterou na základě sekce 116 (d) a 502 (b) zákona o finanční pomoci cizím státům (Foreign Assistance Act of 1961) State Department musí každý rok předkládat americkému kongresu, americké ministerstvo zahraničních věcí věnuje Československu deset stran. Vedle Sovět-

ského svazu, Iránu, Lebanonu a Nicaragui, je uvedeno také Československo jako jednou ze zemí, ve které se situace, pokud se týká porušování lidských práv, v roce 1982 zhoršila. V úvodu ke zprávě se praví, že v Československu vládne orthodoxní komunistický režim, který rozhoduje o tom, do jaké míry mohou českoslovenští občané svých práv využívat. Faktem je - říká zpráva, že českoslovenští občané mohou své základní občanské a politické svobody používat jen ve velmi omezené míře. Veřejná oposice proti interpretaci zákonů a nařízení, jak ji předkládá komunistická strana Československa v kterémkoliv oboru působení, se trestá. Českoslovenští občané se aktivně nepodílejí na usnání strany nebo vlády pokud se týká politického nebo ekonomického řešení věcí, která rozhodují o osudu země a jejích občanů. Snahy různých skupin, včetně Charty 77, zahájit s režimem dialog o věcech, týkajících se státu a jeho občanů, neměly pozitivní výsledek. Taková iniciativa se, naopak, trestá.

Zpráva State Departmentu je rozdělena na kategorie podle článků Závěrečného Aktu z Helsinek a na základě těchto článků pak zevrubně rozebírá porušování lidských práv v zemích, které tuto dohodu podepsaly. Zpráva podrobně líčí činnost Charty 77 a Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS), jakož i činnost těch, kteří se zasazují o právo na náboženskou svobodu. Dále se ve zprávě rozebírají policejní metody československých úřadů a bezpečnostních orgánů, které se uchylují k hrubému fyzickému zacházení, pokud se týká občanů zadržovaných nebo vězněných pro politickou činnost. Dochází k bití vězňů, k různým psychologickým metodám nátlaku a zastrašování nebo terorizování příbuzných. Zpráva také mluví o způsobu, jakým se porušuje právo čs. občanů na soukromí - jako ku příkladu domovními prohlídkami, které policejní orgány provádějí bez ohledu na zákon a soudní předpisy.

Zpráva State Departmentu se také zmiňuje o některých dokumentech, zaslaných Chartou 77 vládním činitelům, ve kterých mluví Charty upozorňují ku příkladu na nelidské podmínky v československých věznicích, na neutěšenou ekonomickou situaci v ČSSR, na diskriminaci v zaměstnání, na pronásledování občanů pro jejich náboženské přesvědčení, anebo ve kterých zaujímají stanovisko, jako ku příkladu k situaci v Polsku, k t.zv. mezinárodnímu mírovému hnutí, k jednání konference o Bezpečnosti a spolupráci v Madridu a podobně.

Ve zprávě State Departmentu se také poukazuje na článek v západoněmeckém časopisu "Stern", který popisuje situaci v československých věznicích a přináší několik fotografií, které byly z věznic propašovány. Ty fotografie mluví za tisíc slov. Zpráva se také zmiňuje o jediném případě presidentské amnestie, která byla udělena čs. občanu, odsouzenému pro činnost na poli lidských práv. Jde o paní Drahomíru Šinoglovou, která byla vloni na jaře propuštěna z vězení na základě presidentské amnestie. Stalo se tak po záplavě protestů v ČSSR i ze zahraničí, protože paní Šinoglová, matka tří dětí, byla uvězněna, přestože byla několik měsíců těhotná.

Zpráva State Departmentu o situaci lidských práv v Československu zní velmi pesimisticky. V dohledné době není vyhlídka na zlepšení. -afa-

Velvyslanec Max M. Kampelman, vedoucí americké delegace o Bezpečnosti a Spolupráci v Evropě, k nynějšímu jednání v Madridu

Vedoucí americké delegace na madridských jednáních Konference o Bezpečnosti a Spolupráci v Evropě, Max M. Kampelman, prohlásil po zahájení nynější fáze konference, že míru a bezpečnosti v Evropě, jak je slibuje Závěrečný Akt z Helsinek, nemůže být dosaženo, dokud budou věznění zastánci lidských práv a členové skupin, které hájí helsinský proces. Velvyslanec Kampelman zdůraznil stanovisko Spojených států, - a sice, že Američané ve svém úsilí neustanou, dokud nebudou na svobodu propuštěni všichni věznění členové helsinských skupin v Sovětském svazu, Výboru pro společenskou sebeobranu (KOR) v Polsku a Charty 77 v Československu.

Vedoucí americké delegace dále zdůraznil, že Závěrečný Akt z Helsinek je nutno brát vážně a že Američané a jiné západní delegace nebudou přijímat od jiných států nové sliby a závazky, když nemíní plnit ani to, co již podepsaly.

Nynější jednání konference se soustředí na vydání závěrečného dokumentu o jednáních v Madridu. Návrh na text tohoto dokumentu byl vypracován před vyhlášením stanného práva v Polsku a americká delegace usiluje o to, aby tento dokument byl doplněn 14 dodatky (amendments), které pojednávají o specifických otázkách. Úspěšnému zakončení madridského zasedání stojí - podle velvyslance Kampelmana - v cestě dvě překážky: (1) velký rozdíl v názorech Západu a Východu, pokud se týká navrhované konference o opatřeních na zvyšování důvěry (confidence building measures) a (2) skutečnost, že vládní instituce v Sovětském svazu a v jiných komunistických zemích stále porušují humanitární opatření Závěrečného Aktu z Helsinek, věznění a pronásledování zastánců lidských práv, posiláním nepohodlných občanů do psychiatrických ústavů a podobně. Podle názoru vedoucího americké delegace, zatím zde není žádný náznak, že by se situace mohla v tomto směru v dohledné době změnit k lepšímu. -afa-

Václav Havel - a snahy na Západě o jeho propuštění z vězení

4. února 1983 došla zpráva, že 23. ledna těžce onemocněl Václav Havel na zápal plic. Byl z věznice v Plzni-Borech převezen do nemocnice na Pankráci v Praze a odtud pak do nemocnice "Pod Petřínem", kde byl umístěn v jednotce intenzivní péče. Havlova manželka, Olga a jeho bratr, Ivan, oznámili, že Václav Havel je těžce nemocen a fyzicky velmi slabý. Československé úřady údajně povolily přerušování Havlova trestu do té doby, než se uzdraví. Již před tím apelovali mluvčí Charty 77, Dr. Radim Palouš, Anna Marvanová a Jan Kozlík, na presidenta Husáka, aby propustil Havla z vězení. K tomuto apelu se připojila řada činitelů a organizací v Evropě.

Ve Spojených státech byly o Havlově nemoci uvědoměny sdělovací prostředky, vládní činitelé, různé organizace pracující na poli lidských práv a prominentní spisovatelé, kteří již v minulosti žádali Havlovo propuštění - jako ku př. Arthur Miller a j. V New Yorku se věci ujala organizace "Helsinki Watch" a kongresní Helsinská Komise vydala prohlášení. Akreditovaní žurnalisté v Bílém domě a na State Departmentu vznesli ve věci onemocnění Václava Havla dotaz o postoji americké vlády ke kritickému vývoji situace v jaké se Havel nachází. Mluvčí State Departmentu mimo jiné řekl, že americká vláda již mnohokrát protestovala proti pronásledování, zatýkání a zastrahování stoupenců lidských práv v Československu, včetně spisovatele

Václava Havla a že odsuzuje skutečnost, že podmínky, za jakých byl Václav Havel vězněn, přispěly k zhoršení jeho zdraví.

Helsinská Komise, která nedávno Václava Havla nominovala na Nobelovu cenu míru - spolu se sedmi zastánci lidských práv v jiných státech sovětského bloku - ve svém prohlášení praví: "Václav Havel, one of the first and most important of the leaders of Charter 77, has become the embodiment of the goals and aspirations of the movement for greater rights and freedoms in his country. His fate is of deep concern not only to his family, friends and colleagues in Czechoslovakia, but to everyone who respects basic standards of human decency and supports the drive for respect for human rights the world over . . .". -afa-

Helsinská Komise nominovala osm obhájců lidských práv v zemích sovětského bloku na Nobelovu cenu míru 1983

Koncem ledna, 1983 zaslala Helsinská Komise Nobelové Institutu v Oslu dopis, ve kterém podala ~~návrh na~~ nominaci osmi zastánců lidských práv v zemích sovětského bloku na letošní Nobelovu cenu míru. Nominováni byli: Lech Walesa, Jacek Kuron, Adam Michnik, Václav Havel, Yuri Orlov, Anatoly Ščaransky, Mykola Rudenko a Viktoras Petkus.

Ve svém zdůvodnění Komise napsala doslova toto: ". . . The painstaking human rights advocacy of these eight men - and many thousands of their associates in the Soviet Union, Lithuania, Czechoslovakia and Poland - embodies the spirit of civic commitment to the daily promotion of peace which inspires people everywhere . . ."

Dopis jménem Komise podepsali: Předseda Komise, poslanec Dante B. Fascell, spolupředseda Komise, senátor Robert Dole a členové Komise, Senátoři Orrin Hatch, John Heinz, Clairborne Pell a Patrick Leahy a poslanci Sidney Yates, Timothy Wirth, Edward J. Markey, Don Ritter a Christopher H. Smith. -afa-

Poslední zprávy o Havlovi

V posledním čase byl Havel ve věznici na Borech v Plzni. tam se 23. ledna náhle rozemohl. Dostal vysoké horečky, zvracel, blouznil a chvílemi ztrácel vědomí. Lékařská péče mu byla poskytnuta až druhý den. Protože byl v kritickém stavu, byl v poutech převezen z Borů do vězeňské nemocnice v Praze na Pankráci. Tam lékaři zjistili, že ochuravěl těžkým zápalom plic s tak zvaným výpotkem. Kromě toho trpí ještě vážným onemocněním ledvin. Z vězeňské nemocnice na Pankráci Havel poslal rodině dopis, v němž napsal: "Cítil jsem se tak špatně, že bych byl býval psal dopis na rozloučenou, ale ani k tomu jsem neměl sílu." Vzhledem k naprosté tělesné vyčerpanosti a ke kritickému stavu byl Havel převezen z vězeňské nemocnice na Pankráci na univerzitní kliniku Pod Petřínem v Praze, kde je - podle zpráv rodiny - ošetřován velice pečlivě.

Úřady paní Havlovou o zdravotním stavu manžela uvědomily teprve 3. února a zároveň jí oznámily, že vzhledem k vážnému zdravotnímu stavu je Václav Havel dočasně propuštěn z výkonu trestu. Termín "dočasně" je osudové povahy: může znamenat, že po vyléčení bude Havel nucen zbytek trestu, deset měsíců, ještě odsedět.

Jakmile se o Havlově chorobě dověděli mluvčí Charty 77 v Praze, ihned poslali dopis prezidentu dr. Husákovi a upozornili ho, že je ohrožen Havlov život, a to tím víc, že - jak připomněli - Václav Havel prodělal již jeden zápal plic v roce 1980 ve věznici v Heřmanicích. Už tenkrát ponechalo onemocnění následky na jeho zdraví. Dopis, datovaný 4. února v Praze, podepsali mluvčí Charty dr. Radim Palouš, Anna Marvanová a Jan Kozlík.

K projevu pražské Charty se připojili ve Vídni žijící signatáři Charty, kteří požádali prezidenta Rakouské republiky dr.

Rudolfa Kirchsclagera a rakouského spolkového kancléře dr. Bruno Kreiského, aby vídeňská vláda zakročila ve prospěch vězněného Václava Havla. Čs. exulanti ve Vídni vydali zároveň apel na rakouskou veřejnost, umělce, vědce, žurnalisty s prosbou, aby podnikli všechny kroky k Havlovi osvobození. Rakouští spisovatelé Milo Dor a Hans Weigel v telegramu prezidentu Husákovi protestovali proti "brutálnímu, civilisovaného státu nedůstojnému zacházení s nemocným Václavem Havlem, nositelem rakouské státní ceny za evropskou literaturu, jehož si všichni vážíme jako autora i jako muže, který se nedopustil ničeho jiného, než že využil svého práva svobodně projevit své mínění. Nemůžeme pochopit, že Vy, který jste sám trpěl pod stalinským terorem, můžete připustit takový stav, pokud zlomit nadaného a upřímného člověka."

K Havlovi osudu projevil svůj názor i americké ministerstvo zahraničí ve Washingtonu, jehož mluvčí Alan Romberg řekl 8. února: "Zaznamenali jsme zprávu o Havlově onemocnění. Už dříve jsme dali československé vládě najevo své námitky proti zatýkání, persekuvování a zastrašování nekonformních občanů - zvláště Václava Havla. Učinili jsme tak při vzájemných kontaktech i na mezinárodním fóru, jako třeba na madridské konferenci o plnění helsinských závazků. Lituujeme, že okolnosti Havlova věznění přispěly ke zhoršení jeho zdravotního stavu. Dověděli jsme se, že Havel byl převezen do civilní nemocnice, že se mu dostává lékařské péče a že se jeho stav lepší."

Havlovo propuštění telegramy a dopisy prezidentu Husákovi žádaly francouzská a západoněmecká odbočka Pen-Clubu, pařížský Výbor pro dodržování helsinských dohod a francouzský odborový svaz Force ouvrière, který psal i ministru spravedlnosti Antonínu Kašparovi, dále Mezinárodní organizace pro podporu Charty 77 v Paříži. Tyto výzvy podepsali spisovatelé světových jmen jako Saul Bellow, Heinrich Boll, Gunther Grass, Graham Greene, dramatikové Arthur Miller, Friedrich Durrenmatt a Tom Stoppard, herci Simone Signoretová a Yves Montand, francouzský odborový předák Edmond Maire.

Podle nejnovějších zpráv rodiny je Václav Havel - ačkoliv to s plícemi nevypadá dobře - v dobré duševní náladě. Jediným jeho přáním bylo poděkovat všem, kteří usilují o propuštění politických vězňů v Československu - v té souvislosti uváděl zejména Rudolfa Battěka, Ivana Jirouse a Petra Uhla.

(České Slovo)

Také Andrej Sacharov vážně nemocen

Zprávy o vážném Havlově onemocnění ve vězení spadají v jedno se zprávami o vážném zdravotním stavu sovětského nositele Nobelovy ceny míru Andreje Sacharova, který je podle informací německého spisovatele Heinricha Bolla, v důsledku podmínek, v nichž žije, rovněž v nebezpečí smrti.

Je pravda, že morálně-politická povaha režimů, které činí terčem své persekuce osobnosti takové mravní velikosti jako je Andrej Sacharov anebo právě Václav Havel, není teď odhalena, ale jen potvrzena. Avšak právě tak je pravda, že v souvislosti se zprávami, které o onemocnění těchto obou docházejí, si ji světové veřejné mínění uvědomuje tím intenzivněji.

(Americké Listy)

ZPRÁVY OBLASTÍ A ODBOČEK

Odbočka Washington, D.C.

Kalendář:

4. dubna, pondělí, v 8 hod. členská schůze, Bethesda Library, Arlington Rd., Bethesda.

7. května, MAJALES, Shoreham Hotel. Tradiční ples ČSNRA.

27. května, v 8 hod., Večer s Vladimírem Škutinou, Lyon Park Community Center, 414 Fillmore St., Arlington, Va.

8. června, ve středu v 8 hod., členská schůze v Bethesda Library.

Vladimír Škutina do Washingtonu

Bude tu mezi námi mezi 21. a 28. květnem a uspořádáme s ním "sedánku" patrně ve čtvrtek 26. Bližší bude na pozvánkách. Není to tak jednoduché. Škutina právě napsal a vydal novou knížku: "Mrtvá babička na střeše automobilu a její záhadné zmizení?" Knižku můžete objednat v redakci ZPRAVODAJE za \$10. Ale to není vše. S knížkou obdržíte kupón, který vás oprávní k volnému vstupu na "sedánku" se Škutinou. A to pořád není vše. Se Škutinou se bude debatovat jak to vlastně s tou babičkou bylo a budete mít příležitost vyslovit svůj detektivní talent. Předpokládá se, že jste si knížku zatím přečetli. Škutina pak vydává druhý díl, ve kterém shrne veškeré ty detektivní názory nejen od vás, ale i od literátů jako Jan Drábek, Ota Filip, Ota Rámbousek, Josef Škvorecký, Jiří Hochman atd. A tento druhý díl dostanou ti, kteří si knížku koupili taky zadarmo. Tak tedy 1. Knižka, 2. Vstupenka a 3. Druhý díl té mrtvé babičky vše za pouhých \$10 budete-li jednat promptně a bez otálení. Šeky vystavte na CNCA Washington Chapter a přiložte známku s obálkou, abychom vám mohli obratem poslat vstupenku. Já jsem sice nikdy babičku na střeše automobilu nevozil - natož pak mrtvou - ale už se nemůžu dočkat jak to s ní bylo. vjf

Oblast Chicago

XXXII. reprezentační ples Oblastního výboru ČSNRA

V sobotu 29. ledna t.r. byl v hotelu The Ritz-Carlton v Chicagu po společné znamení večeri v luxusní příjemné plesové síni zahájen XXXII. reprezentační ples Oblastního výboru ČSNRA. Veřejnosti na něm bylo představeno sedm debutantek českého a slovenského původu.

Debutantky: Marianne Chybíková, Renata Foltýnová, Laděna Hašková, Jean Kristin Hrubá, Joan Teresa Salkowski, Nora Schnerbergrová a Julia Marie Suráková předvedly Fléglou polonézu se svými tanečníky: Theodorem Irrou, Ericem Krzyvonem, Larry M. Lavoie, Davronem Beyerlym, Danielem Robbinsem, Charlesem I. A. Kraupnerem a Scottem Huskou. Cynthia H. Ruska, jedna z našich milých post-debutantek doprovázená Janem B. Uhlířem doplnila tančící na počet sudých párů.

Zdařilé představení debutantek pečlivě nacvičila Cynthia Machová a Jan B. Uhlíř, v jejichž choreografii byla předtančena i polonéza. Velmi účinně do práce spojené se zkouškami debutantek se zapojila jako i léta minulá paní Barbara J. Ruska.

Taneční vystoupení krojované skupiny Besedy a Klubu Domov v sále vytvořilo ovzduší radostného nevyumělkovaného bezprostřednosti mládí. Tanečnice a tanečníci: Alice Halva, Jeanete Hofsteadter, Cynthia Mach, Barbara Ruska, Albína Vedral, Zdeňka Židlická - Miroslav Košťál, Peter Pejša, Jan B. Uhlíř, Milo F. Ulrich, Dalibor Zeman a Zbyněk Židlický s lehkostí a láskyplným zaujetím zatančili polku Bedřicha Smetany z Prodané nevěsty.

Dennis a Mary Ann Sadílek, naši milí master a mistress of ceremonies, kteří svým vytříbeným a vybraným způsobem představovali debutantky, uvedli i toto taneční vystoupení našich známých krojovaných skupin se znalostí a pochopením naší hudby a jejího tanečního vyjádření. Polka byla tančena v choreografii Zdeňky Židlické a Jana B. Uhlíře.

České kroje pro vystoupení obou skupin našla a nažehlila paní Běla Židlická. Byl to pohledný obrázek, který nás mile

překvapil, neboť české kroje při zdejších vystoupeních nevidáme často.

Za tento důstojný a srdečný večer patří díky především ses. Vrázové, za všechnu její obětavou práci, nespočetné hodiny dobrovolně věnovaného času, za životní zkušenosti a stále životní elán i když mnozí mladší jej již pozbývají, kterého je k přípravám a k organizaci takového náročného podniku, jakým je náš reprezentační ples zapotřebí, což ví jen ti, kteří znají situaci zblízka.

A ještě jako léta minulá sepsala poutavé hodnotné texty z naší československé-americké historie pro cennou upomínkovou plesovou knížku, kterou výstižnými obrázky laskavě opět doprovodil Milan Košar.

Nakonec zbývá srdečně poděkovat členům pracovních komitétů jménem uvedených v plesové knížce a všem jednotlivcům, kteří a které i když pro nedostatek místa nemůžeme jednotlivě vyjmenovat, - pomohli jako vždy ochotně všude tam, kde toho bylo zapotřebí.

Za tiskový odbor Oblastního výboru ČSNRA - F.U.

Čs. ženská národní rada v exilu

Rada žen v Chicagu konala výroční schůzi v neděli odpoledne 13. února ve společenské místnosti Lincoln Federal v Berwynu za plné účasti. Předsedala místopředsdkyně Mary Friedová, která vzpomněla zesnulé nenahraditelné sestry Milady Ferjenčíkové a děkovala za spolupráci členek. Ze zpráv tajemnice a pokladní bylo zřejmé, že Ženská rada pokračuje za vytčeným cílem a splňuje předsevzetí neochabovat ve své dobročinné a vlastenecké činnosti.

Po volbách, které proběhly bez velkých změn, až na úřad předsednický, který převzala na sebe Maru Friedová, bylo rozhodnuto o darech. Opět bylo pamatováno na nemocné, na rodiny v exilu, na sociální péči. Československé národní radě v Americe bylo darováno na činnost - jako vždy - \$500. Blížší podrobnosti budou uveřejněny příště.

Příští podnik je tradiční **jarní věneček v sobotu večer, 16. dubna**, jako obvykle v Legions Hall v Ciceru. Pozvánky budou rozeslány včas a krajanský tisk sdělí bližší.

K výroční schůzi členka Olga Kovářová připravila tuto vzpomínku.

Historie Československé ženské národní rady v kostce

Československá ženská národní rada se letos dožívá vzácného výročí - 60. let. - Byla založena v dubnu 1923 a to z podnětu Františky Plamínkové. Založení Československé ženské národní rady v prvních letech republiky bylo velkým organizačním činem. Avšak pod záštitou T. G. Masaryka, který byl duchovním rádcem a učitelem organizační práce a emancipačního hnutí československých žen, byl úspěch téměř zaručen. Československé ženy byly horlivými a oddanými žákyněmi učitele a filozofa T. G. Masaryka. Masaryk zastával názor, že není rozdíl mezi ženou v právech a povinnostech.

Zásada T. G. Masaryka, že dobrá práce, má-li být úspěšná, vyžaduje dobré organizace, byla dokázána Československou ženskou národní radou. Úspěchy nové organizace byly velké a v roce 1927 byla Rada hostitelkou třech mezinárodních sjezdů ženských organizací: "Mezinárodní aliance pro volební práva žen", "Malé ženské dohody" a "Spolku česko-amerických žen".

Rada měla dvě významné ženy jako předsdkyně: Senátorku Františku Plamínkovou, která skončila svůj život v nacistickém koncentračním táboře a dr. Miladu Horákovou, která byla popravena komunisty v Československu.

Československá ženská národní rada v exilu vznikla v Chicagu na podzim roku 1951. Stala se pokračovatelkou Československé

ženské národní rady, aby vedla československé ženy v exilu podle mravních zásad humanitní demokracie, jak ji učil T. G. Masaryk.

Rada v exilu se legálně registrovala v Chicagu na podzim roku 1951. Svou činnost zahájila navázáním styku se sesterskými organizacemi v zahraničí. V rámci spolupráce s americkými ženskými organizacemi se stala členem Illinoiské Federace žen, která je součástí celonárodní organizace "General Federation of Women's Clubs."

Úspěchy Československé ženské národní rady v exilu, Chicago, za posledních 32 roků jsou velmi pěkné: Rada byla mnohokrát vyznamenána Illinois Federation of Womens Clubs za hodnotnou práci a umístila se několikrát na prvním místě na výstavách lidového umění.

Československá ženská národní rada v exilu, Chicago, byla zapojena v sobotním českém rádiovém vysílání, měla svoji českou školu, pořádala mnoho kulturních podniků včetně oslav svátků matek a jině.

Důležitou a oblíbenou událostí čs.-amerického života v Chicagu se staly vánoční bazáry, které Rada pořádala. Měly úspěch od prvního bazáru v hotelu Congress až do posledního, který se konal v Ciceru v prosinci. Kromě bazáru se také konají taneční večírky a pikniky. Výtěžky z těchto podniků umožňují Československé ženské národní radě v exilu, Chicago, pomocné sociální akce, které jsou její tradicí.

Za úspěchy Rady v exilu, Chicago, se vděčí dvěma předsdkyním - Ladě Svrčkové a Miladě Ferjenčíkové. Obě s nevšední obětavostí pracovaly a stály v čele této činnosti. Avšak bez spolupráce ostatních členek ve všech odvětvích, kde každá jednotlivá členka projevila svoje nadání, by tato organizace nemohla existovat. Jen obětavá spolupráce pomohla prohloubit a uskutečnit úkoly, které si Československá ženská národní rada v exilu, Chicago, předsevzala.

Olga Kovářová

Odbočka "28. říjen"

Promítání klasického českého filmu v Ciceru

Na loňské silvestrovské zábavě jsme provedli menší průzkum veřejného mínění o tom, jaké české filmy by si přáli návštěvníci spatřit. Vyhrál to film "Roztomilý člověk" s Oldřichem Novým v hlavní roli. Budete jistě potěšeni, že se nám podařilo po delší námaze a hledání film "Roztomilý člověk zajistit pro jedno večerní promítání.

Pořadatelé se nemýlili. Film přilákal mnoho lidí, starých, mladých, starokrajanů, kteří si přišli oživit vzpomínky a tzv. nově přijetých, kteří chtěli poznat film z doby svých rodičů. Sál v Mid-America Savings and Loan v Ciceru byl zaplněn - dokonce "přeplněn" v pondělí večer, dne 14. února.

Pořadatelé mají v úmyslu v pořádání českých filmů pokračovat.

Odbočka "Gen. Štefánik"

Schodza dňa 9. januára 1983

Schodzu zahájil br. Peter Vlčko, predseda odbočky o 2:40 odpoľudnia. Prítomných bolo 12 riadnych členov a jeden host', pán Ted Robins. Omluvení boli manželka Nolan, Josef Samšínak, Joanne McGuire, Carl Brablec, ktorý je teraz na Floride.

Po prečítaní zápisnice z poslednej schodze, rozvinula sa ešte raz debata o našej existencii. Rozhodlo sa jednohlasne, že máme i naďalej pokračovať v našej práci ako samostatné Štefánikove združenie, pretože úspech každej organizácie je v jej pokroku a nie zániku. Dôležitosť našej spolupráce s Masarykovým združením Detroitu a našim príspevkom na podniky Distriktu, bola znovu vyzdvihnutá a zdoraznená, viacerými členmi Štefánikovho Združenia.

Bol čítaný dopis Oblastného Výboru, ktorým nám bolo pod'akované za našu spoluprácu na Československo-Americkom Festivale vo Wyandotte v auguste minulého roku a na našu prácu sme boli odmenení finančne.

Stav v pokladni vykazuje plus. V tomto je zahrnutý už aj náš príjem z Festivalu, obdržaný od Distriktu.

Naše členské Rade na rok 1983 v čiastke \$159.00 má byť zaslané čím najskorej. Počet našich členov ku koncu roku 1982 je 30. Máme zato, že nám títo zostanú i naďalej. Pri tejto príležitosti bola zdoraznená nutnosť získať d'alších členov, aby sa náš počet rozmožnil.

Br. Vlčko požiadal všetkých prítomných, aby behom tohoto roku každý člen získal aspoň jedného nového člena. On sám získal koncom minulého roku piatich nových členov. Títo sú manželia Feherpatakyovci, Guastellovci a pani Johanka McGuire. Ich členstvo bolo prijaté s radosťou.

Žiadosť Distriktu, aby naša odbočka prispela čiastkou 25.00 dolárov na stratu, ktorú utrpela pi. Jana Milerová v jej sociálnej pomoci novým čs. emigrantom, ktorú službu ona ochotne poskytla Oblastnému Výboru. Žiadosť bola splnená bez námietok.

Naše členské pre Distrikt v čiastke \$10.00 bolo tiež schválené.

Tuná nastala prestávka a všetci pristúpili k občerstveniu, ktoré pripravila sestra Vlčková.

Po prestávke nasledovali vol'by našich úradníkov. Za predsedu bol opat' zvolený jednohlasne br. Peter Vlčko. Za miestopredsedu bol v jeho dosavadnej funkcii opat' potvrdený br. Hugo Jezkovitz. Na žiadosť sestry M. Samšinákovvej, aby bola z funkcie tajomníčky uvoľnená na tento rok, namiesto nej bola zvolená sestra Mária Feherpataky jednohlasne. Za chýbajúceho pokladníka, ktorú funkciu vykonával dočasne br. Vlčko, bola zvolená sestra Georgína Vlčková.

Naši delegáti do Oblastného Výboru ČSNRA boli vybratí ses. M. Samšináková a Georgína Vlčková. Túto povinnosť prijali na seba s vedomím, že sa budú schodzok Distriktu zúčastňovať, a tak pomáhať v jeho činnosti. Za revízorov pokladnej knihy z účtov boli zvolení br. Ján Guláš a Ján Feherpataky.

Predtým než schodzu zakl'učil, br. Vlčko nám prečítal dva články, ktoré boli uverejnené v dennej tlači. Článok George Willa a nazvaný "Where is Raul Wallenberg?" V tomto sa hovorí o osude švédskoho diplomata, ktorého Amerika požiadala, aby zachraňoval odvážnych Židov do nemeckých koncentrákov z Budapešti cez druhú svetovú vojnu. Po jeho úspešnej činnosti bol nakoniec Sovietmi zaistený a odvečtený na Sibír. Rozní svedkovia vypovedajú, že ho videli ešte živého, napriek tomu, že Sovieti tvrdia, že už dávno zahynul. Tomuto hrdinovi bolo udelené americké čestné občianstvo, ako druhej osobe po Winstonovi Churchillovi. George Will žiada prezidenta Reagana, ktorý mu občianstvo udelil, aby nezabudol na Wallenberga až sa budú zide s Andropovom, predsedom Rady Sovietov.

Druhý článok, napísaný Williamom Buckley-em Jr. "What then if Andropov is guilty?" obsahuje úvahu ako sa zachová svet voči Sovietskemu zväzu, keď tento bude usvedčený z účasti na atentáte pápeža Jána Pavla II? Podľa jeho úsudku sa nestane asi nič. Dosavadná skúsenosť dokazuje, že je svet neschopný stiahnuť dosledky zo zločinného chovania Sovietov, či to ide o útoky na hlavu svetovej cirkvi, alebo brutálnu agresiu voči ostatným mierumilovným štátom Československa, Poľska, Afganistanu, atď., atď. Slobodný svet is ešte nevedomil, aký bude jeho osud, jestliže sa neprebudí a nebude čeliť účinne Sovietskemu imperializmu.

Schodzka bola zakl'účená br. Vlčkovým prehlásením, že existencia a činnosť Združenia je i naďalej zameraná na náš

odpor voči tyranii a na našu väčšiu ochotu pomáhať zotročeným bratom doma v starej vlasti Československu.

Mária E. Feherpataky, tajomníčka

Oblast Michigan

13. února (February 13)

Časopis Západ a ČSNRA Michigan uvedly vloni dva staré české filmy - U snědeného krámu z roku 1933 a Jedenácté přikázání z roku 1935. V neděli odpoledne 13. února budeme promítat další film pro pamětníky i pro mladší generaci. Bude to film Minulost Jany Kosinové, který v roce 1940 natočil režisér J. A. Holman. V hlavní roli hraje Vlasta Matulová. Film je také pozoruhodný ojedinělým hereckým vystoupením Anny Letenské, popravené později nacisty, a herečky Zorky Janů, sestry Lídy Baarové, která po válce spáchala sebevraždu. Režisér Holman zemřel před několika lety v Mnichově.

Hudbu k filmu složil Jiří Srnka a hrají v něm kromě herců, o kterých jsme se už zmínili, Svatopluk Beneš, Jan Pivec, Vladimír Řepa, Miloš Nedbal, Marie Blažková, Nora Cífková, Ferenc Futurista a další.

Film se bude promítat v místnostech klubu v Glens of Bloomfield na Bingham Road. Promítání začne přesně ve 3 odpoledne, ale klub bude přístupný už od 2,15, takže bude možno pohovořit, prohlédnout knihy a gramofonové desky a po případě si některou i vybrat. Br. Šrámek má k dispozici bohatý výběr a na požádání rád zájemcům zašle seznam (adresa: 53321 Villa Circle, Utica, MI, 48087, tel. 313 - 781-4107). Budeme mít rovněž připraveno občerstvení.

27. února (February 27)

se v dearbornské sokolovně koná tradiční gymnastická přehlídka Winter Gymnastiale. Program začíná ve 2 hodiny odpoledne, oběd se začíná podávat v poledne, občerstvení bude k dispozici po celý den.

5. března (March 5)

pořádají Masarykův klub a Československá taneční skupina Owosso již 12. Československý reprezentační ples v místnostech Plesko Supper Club. K tanci bude vyhrávat oblíbená hudba Franka Hornáka. Vstupné je 10 dolarů na osobu včetně večere, která se začne podávat v 6,30. V programu vystoupí taneční skupina, chystá se dámská volenka a zvláštní karafiátový tanec.

Radio Free Kabul

Sdružení býv. politických vězňů komunistického Československa zahájilo sbírku na Radio Free Kabul. O naléhavé potřebě vysílání do Afghanistanu nelze pochybovat. Jak uvádí se ve výzvě: "V prvních týdnech sovětského napadení Afghanistanu sovětské občane z domácích pramenů o tom hanebném činu ani nevěděli. Dnes jsou informováni o nutnosti "bratrské pomoci". O pomoci, která v krvi utopila maďarskou touhu po svobodě, o pomoci, která vynesla k moci Husáka v Československu, a která hrozbou své připravenosti dovolila komunistické generalitě v Polsku vyhlásit stanné právo".

Iniciativa přispět na vysílání zakoupením 36 vysílaček se zrodila v Londýně, kde byl založen výbor Radio Free Kabul U.K. Committee, Cambridge-Londýn. Předsedou této akce je Winston S. Churchill (vnuk slavného Churchilla), člen britského parlamentu. Členy jsou mj. Vladimír Bukovský, exulant Sovětského svazu, a Josef Josten, býv. tiskový tajemník Jana Masaryka. Jedna vysílačka stojí tisíc liber a zakoupili a dopravili jich již dvanáct.

Adresa výboru v Londýně: "Radio Free Kabul" U.K. Committee, c/o Coutts and Co., 1 Old Park Lane, London W 1Y 4BS-England.

Ve Spojených státech: "American Aid For Afghans", 6443 S.W. Beaverton Highway, Portland, Oregon 97221 - a příspěvek je odpočitatelný od daní (tax deductible).

Výdobytky sovětského systému na Podkarpatské Rusi

Tak především se Podkarpatská Rus úředně nevyskytuje. A Československá tisková norma tohle přijala už v době před únorem 1948. Když se, někde, někdy, nějak, už musí vyskytnout zmínka o tomhle bývalém a autonomním kusu bývalého Československa, který hodný Stalin slíbil zachovat prezidentu Benešovi už ve smlouvě z prosince 1943, pokud se tedy už takováto zmínka vyskytne, musí se ten kus země jmenovat Zakarpatská Ukrajina.

Pro toho, kdo tou zemí kdy cestoval za sovětských časů je to věru smutný pohled. Přibýlo toho málo. V Užhorodu dosud stojí betonové pouliční kandelábrы z třicátých let, - ale bez svítidel, Podél zrenovovaných silnic vzniklo několik kampingů, ale bez sociálních zařízení, a turistu znalého země Sovětů nepřekvapí ani to, že bez košů na odpadky.

Ale určité výdobytky by tu byly.

Chust, Užhorod, Mukačevo, Račev, Záblatí a Rafajevo, mají své pracovní tábory, Mukačevo navíc jednu vězeňskou psychiatrickou léčebnu pro "náboženské fanatiky", a Užhorod hned dvě, jednu normální a druhou pro ženy a děti. Přímo rodinná terapie.

V té Užhorodské "mužské" vyhrazené pro odpůrce vojenské služby je na 1100 vězňů.

To by Nikola Šuhaj koukal. Ale spíše ne. Původní rusínské obyvatelstvo bylo totiž v letech těsně po válce vystěhováno a nahrazeno spolehlivějšími Rusy. Ne všichni, někteří, aktivisté, pravda, zůstali. Bil'aka předali do Československa, aby se tam staral na Východním Slovensku o seburčení.

A odkud, že jsme vzali všechny tyhle rozumy?

Inu, vyšla taková kniha. Můžete si ji objednat taky. Stephanus Edition. Jmenuje se to Průvodce po SSSR, čili The First Guidebook to the USSR. Vyšlo to anglicky, ale ve Švýcarsku, a průvodce je specializován na vězňice a vězeňská zařízení na území celého SSSR, a to včetně fotografií, nákresů a plánů těchto institucí včetně jejich adres a adres některých prominentnějších, či respektive známějších vězňů v nich. Taky adresy Inturistu, kam se můžete obrátit se žádostí o zájezd. (Zpravodaj, Wash.)

Sinowatz navštívil Prahu

Rakouský vicekancléř a ministr školství dr. Fred Sinowatz dlel na pětidenní oficiální návštěvě v Praze. Byl přijat prezidentem Husákem a vedl jednání s ministerským předsedou Štrougalem. Před ukončením své návštěvy si prohlédl renovovaný Anežský klášter, ve kterém je umístěna galerie českých obrazů 19. století, navštívil památkovou péčí chráněné jihočeské město Telč a na zpáteční cestě do Vídně si prohlédl velkým nákladem renovovaný zámek Vranov, vystavěný podle plánů Fischera von Erlach. Sinowatzova cesta do Prahy však platila především přípravě plánované návštěvy presidenta Husáka ve Vídni 16. listopadu.

Mluví Lidové strany dr. Wendelin Ettmayer vzhledem k vyjádření ministra Sinowatze o dobrém průběhu návštěvy připomenul, že nesmí být přehlížena skutečnost, že v minulosti Československo vždy znovu se dopouštělo nepřátelských aktů vůči Rakousku. A také skutečnost, že Československo porušuje více lidských a svobodných práv než kterákoliv východoevropská země. Ettmayer připomenul, že československé úřady odmítly povolení k návštěvě arcibiskupovi Jachymovi, umlčely zájezd Burgtheateru do Prahy a že vyslaly do Rakouska špióna Hodiče.

Poslanci Lidové strany Ermacora a Steiner kritisovali vyjádření rakouského zahraničního ministra dr. Pahra v New Yorku jako nesprávné odhadování politické skutečnosti. Pahr v New Yorku prohlásil, že bezpečnost je zajištěna lépe hospodářskou

závislostí než připraveností vojenské obrany. Zastával také názor, že Východ je silněji závislý na západních devisách než Západ a dodávkách energie z Východu.

Oba poslanci Lidové strany namítají, že hospodářská závislost vede příliš snadno k vydírání. A konečně je dnes již skutečností, že Západ je rozsahem zadlužení Východu závislý na skutečném splácení poskytnutých devis. Vid. svobod. listy, 14. října

Sletový památník

V upomínku na slet ve Vídni vydalo Ústředí československého sokolstva v zahraničí zvláštní rozšířené číslo svého časopisu "Československý Sokol v zahraničí". Číslo má 184 stran, obsahuje na 200 fotografických záběrů a podrobný popis sletu a všech jeho podniků včetně zájezdu do Mauthausenu, kde byla odhalena pamětní deska sokolským obětem nacismu, přijetí sokolské delegace prezidentem Rakouské spolkové republiky, odhalení pamětní desky dr. Tyršovi ve Vídni, sletového "Holdu Tyršovi a jeho sokolské myšlenky", sletových soutěží v odbíjené a v nářad'ovém tělocviku, sletové umělecké akademie, společenských podniků, valného sjezdu sokolstva a posletového tábora mládeže v obci Lackenhof. Zvláštní sletové číslo bylo vydáno v poněkud větším nákladu než obvykle a zájemci si je mohou objednat při úhradě \$3.00 (U.S.); objednávky vyřizuje administrátor časopisu: Otto Stehlik, 1665 Bloor Street, Apt. 1001, Mississauga, Ontario, Canada, L4X 1S4.

Dary - In Memoriam:

Václav Kubiček k 15. výročí úmrtí
Alena Barta, IL \$ 25.00

Dary na činnost ČSNRA

M. S. Halouzka, Phillipines \$ 87.00
Jaroslav Kozel, Ceylon 8.00
Isabelle Bruner, IA 5.00
Czechoslovak Council of Women in Exile - Chicago 500.00

Členské příspěvky

Odbočka Dr. Milada Horáková, IL \$100.00
Odbočka ČSNRA "28. říjen", IL 415.00
Odbočka Gen. Milan R. Štefánik, IL 162.00
Odbočka Gen. Milan R. Štefánik, IL 150.00
Odbočka Gen. Milan R. Štefánik, MI 6.00
Odbočka Thomas G. Masaryk, LA 210.00

V rámci nálepkové akce ČSNRA darovali:

Thomas Gibian, MD \$ 50.00
Dr. Milan Jansa, MD 30.00
Col. J. J. Pospíšil, NE 30.00
Jaroslav A. Šperl, WI 30.00
Joseph A. Kacab, OH 30.00
James P. Kaše, IL 30.00
Dr. Radoslava Přibyl, IL 30.00
J. V. Mládek, D.C. 30.00
Lad Treskon, IL 38.00
Paul Lát, MO 25.00
Rudolf Brzobohatý, CA 25.00
Mr. and Mrs. Vladimír Hoschl, IL 25.00
Václav Havlíček, CO 25.00
Miloš Zelníček, OH 25.00
American Fund for Czechoslovak Refugees, NY 25.00
John W. Gološinec, IL 25.00
The Charlotte G. Masaryk Soc., NY 25.00
Filip and E. Kareš, CA 25.00
Dr. G. Matula, IL 25.00

(Pokračování)

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojistek plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CSA FRATERNAL LIFE

(Formerly Czechoslovak Society of America)

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA

2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

ADDRESS CORRECTION REQUESTED